

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu Mgr. Jiřího Gottwalda a soudců JUDr. Petra Hluštíka, Ph.D., a JUDr. Daniela Spratka, Ph.D., ve věci

žalobce: **KONREO, v.o.s., IČ 04706498**
sídlem Dobrovského 1310/64, 612 00 Brno – Královo Pole
zastoupen JUDr. Alfrédem Šrámkem, advokátem
sídlem Českobratrská 1403/2, 702 00 Ostrava – Moravská Ostrava
jako insolvenční správce
FAU s.r.o., IČ 49610431
sídlem Pekařská 1639/79A, 747 05 Opava

proti
žalovanému: **Finanční úřad pro Moravskoslezský kraj**
Na Jízdárně 3162/3, 709 00 Ostrava

žaloba na přezkum – námitka ze dne 24.10.2022, č.j. 4066480/22/3202-80548-805096;

takto:

- I. Žaloba se **zamítá**.
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Žalobou došlou soudu dne 27. 12. 2022 se žalobce domáhal zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 24. 10. 2022, č. j. 4066480/22/3202-80548-805096, kterým byla zamítnuta jeho námitka ze dne 28. 7. 2022.

Argumentace účastníků

2. Žalobce předně brojil proti způsobu výpočtu úroku z vratitelného přeplatku, tedy proti vyrozumění správce daně ze dne 23. 6. 2022, č.j. 2749488/22/3202-80548-802538, proti němuž podal žalobce námitku, o níž bylo rozhodnuto rozhodnutím ze dne 24. 10. 2022, č.j. 4066480/22/3202-805096, tak, že se námitka zamítá. Žalobce svá tvrzení stran nesprávnosti způsobu výpočtu úroku z vratitelného přeplatku opírá zejména o právní argumentaci ustanovení § 155 odst. 5, odst. 6 zák. č. 280/2009 Sb., daňového řádu, ve znění účinném do 31. 12. 2020 a dále o ust. § 253a zák. č. 280/2009 Sb., daňového řádu, ve znění pozdějších předpisů. Žalobce má za to, že úrok daňovému subjektu náleží ode dne následujícího po dni, ve kterém uplynula stanovená lhůta pro vrácení vratitelného přeplatku, do dne jeho poukázání daňovému subjektu a za den poukázání vratitelného přeplatku považuje den, kdy došlo k jeho odepsání z účtu správce daně a zároveň, že úrok z vratitelného přeplatku vzniká ode dne následujícího po dni, ve kterém uplynula lhůta pro vrácení vratitelného přeplatku, do dne jeho vrácení, použití nebo převedení.
3. Žalobce namítá nezákonnost napadeného rozhodnutí žalovaného. Žalobce spatřuje rozhodnou otázku v určení konce doby úročení, tedy stanovení okamžiku, od kterého žalobci náleží úrok z vratitelného přeplatku, když dle žalobce žalovaný konec doby úročení navázal na den splatnosti jednotlivých daňových povinností, na které správce daně převedl přeplatek, čímž dle žalobce správce daně převedl přeplatek se zpětnou účinností, kterýžto postup dle žalobce správce daně následně potvrdil v napadeném rozhodnutí. Dle žalobce konec doby úročení úroku z vratitelného přeplatku nastal až ke dni 20. 12. 2021. V neposlední řadě žalobce argumentuje opomenutím postavení žalobce jako insolvenčního dlužníka.
4. Žalovaný k žalobě uvedl, že právně své stanovisko staví na zákonných ustanoveních § 154 odst. 1, odst. 2, odst. 3, odst. 5, § 155 odst. 1, odst. 2, odst. 5 a § 253a odst. 1, odst. 2 zák. č. 280/2009 Sb., daňového řádu.
5. Žalovaný dále ve vyjádření k žalobě uvedl, že existují-li nedoplatky daného daňového subjektu a vznikne-li na některém z osobních daňových účtů přeplatek, správce daně jej bezodkladně převede. Bez ohledu na to, kdy k převodu reálně dojde, nastává den úhrady uspokojených nedoplateků dnem následujícím po vzniku přeplatku. Pokud v době vzniku přeplatku neexistuje žádný evidovaný ani přihlášený nedoplatek, avšak v mezičase, než je přeplatek, který má status vratitelného přeplatku, vrácen, dojde ke vzniku nedoplatku na jiné dani, bude přeplatek převeden a den úhrady nastane ke dni vzniku nedoplatku, tedy nedoplatek fakticky nikdy nevznikne, neboť bude ihned uspokojen z přeplatku. Žalovaný

při převádění přeplatku na daňové nedoplatky vycházel ze skutečnosti, že žalobci vznikl přeplatek již ke dni podání žádosti, tedy, že ke dni vzniku jednotlivých daňových nedoplatků tento přeplatek existoval, a proto jej byl žalovaný jako správce daně povinen převést k úhradě nedoplatků a současně ukončit úročení úrokem z vratitelného přeplatku. V neposlední řadě žalovaný ve vyjádření k žalobě uvedl, že pokud existuje na osobních daňových účtech daňového subjektu přeplatek, je povinností správce daně, tento přeplatek převést na úhradu daňových nedoplatků v souladu s ustanovením § 154 odst. 5 zák. č. 280/2009 Sb., daňového řádu. Žalovaný dále ve vyjádření uvedl, že přeplatek existoval ke dni 24. 8. 2017, respektive 30. 8. 2017 a vzhledem ke skutečnosti, že od roku 2017 do roku 2020 vznikly nedoplatky daňového subjektu, byl přeplatek těmito nedoplatky ze zákona průběžně konzumován.

Zjištění soudu ze správního spisu

6. Ze správního spisu soud zjistil následující. Odvolací finanční ředitelství rozhodnutím č. j. 29601/21/5300-22442-711492 rozhodlo, že odvoláním napadené rozhodnutí Specializovaného finančního úřadu č. j. 160909/17/4300-12711-109964 ze dne 25. 10. 2017 se mění takto, že text ve výroku „Žádosti se nevyhovuje“ se nahrazuje tímto: „Požadavku na vrácení přeplatku na dani z přidané hodnoty se částečně vyhovuje“. Přeplatek na dani z přidané hodnoty ve výši 5 689 362 Kč, je-li vratitelný a nebyl-li dříve vrácen, se vrací daňovému subjektu.“ Lhůta stanovená výzvou k odstranění vad námitky č.j. 658836/22/3202-80548-805096 ze dne 22. 2. 2022k doplnění důvodu námitky byla prodloužena do 28. 3. 2022. Odůvodnění námitek žalobce ze dne 28. 3. 2022 je argumentačně vystavěno na skutečnosti, že správce daně nepoužil přeplatek daňového subjektu na způsobilé daňové nedoplatky daňového subjektu, když dle žalobce správce daně měl nezákonně použít přeplatek daňového subjektu na daňové povinnosti daňového subjektu. Vyrozumění o převedení přeplatku ze dne 20. 12. 2021 podrobně stanovuje na úhradu jakých daňových nedoplatků byl použit přeplatek na dani, vždy spolu s konkrétním datem předpokládané úhrady nedoplatku. Rozhodnutí o námitce ze dne 27. 5. 2022, č.j. 2701971/22/3202-80548-805096 podrobně definuje v jakém rozsahu bylo námitce vyhověno a jak byl úkon změněn. Vyrozumění o výši úroku z vratitelného přeplatku ze dne 23. 6. 2022, č.j. 2749488/22/3202-80548-802538 ve výši 621 548 Kč podrobně rozvádí z jakých částek a za jaké období úrok vznikl. Odůvodnění námitek ze dne 29. 8. 2022 proti rozhodnutí o výši úroku z vratitelného přeplatku se argumentačně vymezuje, byť úžeji, nicméně v zásadě shodně s argumentací žalobní, tedy především, že daňovému subjektu náleží úrok z vratitelného přeplatku vypočtený minimálně do dne 20. 12. 2021. Rozhodnutí o námitce ze dne 24. 10. 2022, č.j. 4066480/22/3202-80548-805096 argumentačně staví na zákonném ustanovení § 154 odst. 5 z. č. 280/2009 Sb., daňového řádu, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „z. č. 280/2009 Sb.“ a dále odkazuje na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 26. 1. 2017, č.j. 1 Afs 235/2014 a další rozhodnutí Nejvyššího správního soudu.

Posouzení zdejším soudem

7. Krajský soud poté co zjistil, že žalobní návrh je věcně projednatelný, přezkoumal napadené rozhodnutí v souladu s ustanovením § 75 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“), v mezích žalobních bodů, přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu v době rozhodování žalovaného, tedy ke dni 24. 10. 2022 (§ 75 odst. 1 s. ř. s.) a dospěl

k závěru, že žaloba není důvodná.

8. Podle ustanovení § 154 odst. 1 z. č. 280/2009 Sb., daňového řádu, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „z. č. 280/2009 Sb.“): *„Přeplatek je částka, o kterou úhrn plateb a vratek na kreditní straně osobního daňového účtu převyšuje úhrn předpisů a odpisů na debetní straně osobního daňového účtu“*
9. Podle ustanovení § 154 odst. 2 z. č. 280/2009 Sb., daňového řádu, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „z. č. 280/2009 Sb.“): *„Správce daně převede přeplatek na úhradu případného nedoplatku téhož daňového subjektu na jiném osobním daňovém účtu, popřípadě na úhradu nedoplatku podle [odstavce 4](#). Není-li takového nedoplatku, stává se přeplatek vratitelným přeplatkem a zůstává jako platba na dosud neuhrazenou daň na osobním daňovém účtu, na kterém je evidován. Pokud existuje odůvodněný předpoklad, že dojde ke vzniku povinnosti uhradit daň na stejném osobním daňovém účtu, přeplatek se na úhradu nedoplatku na jiném osobním daňovém účtu nepoužije; to neplatí, pokud daňový subjekt o takové použití přeplatku požádá.“*
10. Podle ustanovení § 154 odst. 3 z. č. 280/2009 Sb., daňového řádu, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „z. č. 280/2009 Sb.“): *„Jsou-li nedoplatky evidovány na více osobních daňových účtech, upřednostní správce daně při převodu přeplatku na jiný osobní daňový účet úhradu nákladů řízení a zbylý přeplatek použije na úhradu nedoplatků postupně podle jednotlivých skupin uvedených v [§ 152 odst. 1](#) bez ohledu na to, na jakém osobním daňovém účtu se nacházejí.“*
11. Podle ustanovení § 154 odst. 5 z. č. 280/2009 Sb., daňového řádu, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „z. č. 280/2009 Sb.“): *„O převedení přeplatku podle [odstavců 2 a 4](#), jehož výše přesahuje částku 1 000 Kč, se daňový subjekt vyzoomí. Za den úhrady nedoplatku převodem přeplatku se považuje den, který následuje po dni vzniku přeplatku, pokud tento nastal po dni vzniku nedoplatku; jinak den vzniku nedoplatku.“*
12. Napadené rozhodnutí je vystavěno na závěru, že správce daně při stanovení doby, po kterou vznikl úrok z vratitelného přeplatku, vycházel ze skutečnosti, že na osobním daňovém účtu daňového subjektu existoval přeplatek již ke dni podání žádosti o vrácení vratitelného přeplatku. Ke dni vzniku jednotlivých daňových nedoplatků tento přeplatek existoval, a proto měl být správcem daně použit k jejich úhradě. Právní oporu pro uvedené stanovisko správce daně spatřuje v ustanovení § 154 odst. 5 z. č. 280/2009 Sb., daňového řádu, jež ve druhé větě stanoví, že za den úhrady nedoplatku převodem přeplatku se považuje den, který následuje po dni vzniku přeplatku, pokud tento nastal po dni vzniku nedoplatku; jinak den vzniku nedoplatku.
13. Krajský soud se ztotožňuje se stanoviskem žalovaného, že dle zákonného ustanovení § 154 odst. 5 z. č. 280/2009 Sb., daňového řádu, jež ve druhé větě stanoví, že za den úhrady nedoplatku převodem přeplatku se považuje den, který následuje po dni vzniku přeplatku, pokud tento nastal po dni vzniku nedoplatku; jinak den vzniku nedoplatku, když považuje za důležité doplnit nad rámec argumentace žalované, že zcela stěžejní jest v tomto daném případě věta druhá zákonného ustanovení § 154 odst. 5 z. č. 280/2009 Sb., daňového řádu, která je více než přiléhavá pro právní posouzení dané věci. Použil-li správce daně přeplatek

na úhradu nedoplatku, vzhledem ke dni vzniku nedoplatků po dni vzniku přeplatku, nemohl jinak než použít přeplatek až ke dni vzniku nedoplatku, jak předpokládá předmětné zákonné ustanovení.

14. Vyrozumění o převedení přeplatku ze dne 20. 12. 2021 je zcela logickým a správným postupem správce daně, neboť převedení přeplatku na nedoplatky na jiných osobních daňových účtech či u jiného správce daně představuje zákonem upravený postup, který nevyžaduje vydání rozhodnutí, jak ve svém rozsudku ze dne 31. 8. 2017, ve věci sp. zn. 4 Afs 119/2017 a také v rozsudku ze dne 22. 5. 2018, sp. zn. 9 Afs 177/2017, konstatoval Nejvyšší správní soud. Proto, ačkoliv tedy správce daně evidoval ke dni 30. 8. 2017 přeplatek, tento byl v průběhu let 2017 až 2020 konzumován jednotlivými nedoplatky, právě s ohledem na zákonné ustanovení § 154 odst. 5 z. č. 280/2009 Sb., daňového řádu, neboť nastala zákonem předpokládaná situace, tedy vznik nedoplatků po vzniku přeplatku.
15. K žalobní námitce stran opomenutí postavení žalobce jako insolvenčního dlužníka možno ve zkratce odkázat na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 8. 9. 2016, č.j. **4 Afs 176/2016-27, jímž je postaveno na jisto, že za majetek daňového subjektu pro potřeby insolvenčního řízení se považuje pouze přeplatek, který je vratitelný.** Je jím tedy pouze částka, která zbude poté, co správce daně převede přeplatek na úhradu nedoplatku téhož daňového subjektu na jiném osobním daňovém účtu, případně na úhradu nedoplatku u jiného správce daně.

Náklady řízení

16. O náhradě nákladů řízení mezi účastníky bylo rozhodnuto podle § 60 odst. 1 s. ř. s., když procesně úspěšnému žalovanému nevznikly v tomto řízení žádné náklady přesahující jeho běžnou úřední činnost.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku je **možno** podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů od jeho doručení k Nejvyššímu správnímu soudu v Brně.

Ostrava 31. srpna 2023

Mgr. Jiří Gottwald
předseda senátu